

Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van! Az bizony egyenlő a Korán harmadával

Abu Sza'íd al-Khudrí-tól (Allah legyen elégedett vele): Egy férfi hallotta, amint egy másik férfi recitálja a {Mondd: "Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!"} [Q 112] (kezdetű szúrát) és gyakran ismételteti azt. Reggelre kelve, elment a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és mondta mit tapasztalt. A férfi úgy tűnt, mintha lekicsinyelné azt a cselekedetet. Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondta: "Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van! Az bizony egyenlő a Korán harmadával."

[Şahīḥ (hiteles)] [Al-Bukhārī jegyezte le]

Abu Sza'íd al-Khudrí (Allah legyen elégedett vele) megemlítette, hogy egy férfi hallott egy másik férfit, amint a {Mondd: "Ő, Allah az Egyedüli, az Egyetlen!"} kezdetű szúrát recitálja; egész éjjel, gyakran megismételve, ám semmi mást nem tett hozzá. Mikor reggel lett, elment a Prófétához (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és megemlítette neki az esetet. Úgy tűnt, mintha az elbeszélő kicsinyelte volna azt. A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megerősítve, eskü formájában mondta neki: Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van, az bizony egyenlő a Korán egyharmadával.

<https://sunnah.global/hadeeth/hu/show/65261>

